

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1055 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/134/2017/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület
280/2017. (XII. 14.) számú
állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) a **panaszos¹ jogi képviselője útján** 2017. március 20-án **előterjesztett panaszát** – Fráterné dr. Ferenczy Nóra testületi tag különvéleménye mellett – a 2017. december 14-én megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedésre nem került sor, mivel az alapjog korlátozása jogszerűen történt.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos jogi képviselője a panaszossal szemben 2017. február 28-án magánlakásban foganatosított rendőri intézkedések (menekült személy igazoltatása, magánlakás átvizsgálása) és azok diszkriminatív jellege miatt 2017. március 20-án, postai úton terjesztette elő panaszát.

I.

1) A panaszbeadvány szerint 2017. február 28-án délelőtt a kerületi rendőrkapitányság két járőre jelent meg a panaszos lakásán. Elmondásuk szerint névtelen bejelentés történt arról, hogy az ingatlanban három menekült tartózkodik (két férfi és egy nő). A rendőri intézkedést a járőrök azzal indokolták, hogy ellenőrizték a menekültek személyazonosságát és iratait.

A panaszos lakásában valóban lakik egy hivatalosan elismert líbiai menekült, aki azonban az intézkedés időpontjában nem tartózkodott a lakásban, mert dolgozott. Amikor a panaszos lánya ezt a tényt közölte a rendőrökkel, az egyikük azt válaszolta: „örül, hogy vannak olyanok is, akik dolgoznak, nem csak úgy itt vannak.”

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

A járőrök ezt követően távoztak, de az esti órákban ismét megjelentek a panaszos lakásán. Ez alkalommal a menekült férfi már a lakásban tartózkodott, aki igazoltattak. A rendőrök a férfi iratait rendben találták, azonban ragaszkodtak hozzá, hogy a panaszos lánya mutassa meg az ingatlanhoz tartozó padlást és pincét is. A két helyiség megtekintése után a rendőrök távoztak a helyszínről.

2) A panaszos jogi képviselője a beadványban előadta, hogy a panasz tárgyát képező rendőri intézkedés sértette az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény (a továbbiakban: Ebktv.) 1. §-át [„Az egyenlő bánásmód követelménye alapján Magyarország területén tartózkodó természetes személyekkel, ezek csoportjaival, valamint a jogi személyekkel és a jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetekkel szemben e törvény rendelkezései szerint azonos tisztelettel és körültekintéssel, az egyéni szempontok azonos mértékű figyelembevételével kell eljárni.”]

Mivel az Ebktv. hatálya a 4. § c), illetve d) pontja alapján is kiterjed a rendőrségre [„Az egyenlő bánásmód követelményét c) a hatósági jogkör gyakorló szervezetek, d) a Magyar Honvédség és a rendvédelmi szervek jogviszonyaik létesítése során, jogviszonyaikban, eljárásaik és intézkedéseik során (a továbbiakban együtt: jogviszony) kötelesek megtartani.”], az egyenlő bánásmód követelményét a rendőri intézkedések során is tiszteletben kell tartani. A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 11. §-a alapján továbbá „a rendőr köteles a szolgálati beosztásában meghatározott feladatait a törvényes előírásoknak megfelelően teljesíteni”.

A rendőri intézkedés közvetlen alanyai a panaszos lánya és az ingatlanban szíveségi lakáshasználóként élő menekült voltak, az Egyenlő Bánásmód Hatóság Tanácsadó Testületének az egyéb helyzet meghatározásáról szóló, 288/2/2010. (IV. 9.) TT. sz. állásfoglalása alapján a panaszos „átsugárzó diszkrimináció” (azaz) alanya volt. [Átsugárzó diszkrimináció: Amennyiben az eljárást indító fél a diszkriminációt egy védett tulajdonsággal (eredeti védett tulajdonság) rendelkező személlyel való közvetlen rokoni, baráti kapcsolata okán osztozva a joghátrányban, a védelmet nem az egyéb helyzet, hanem az eredeti védett tulajdonság alapján igényelheti (discrimination through association).]

A jogi képviselő véleménye szerint a panaszosnak el kellett szenvednie az indokolatlan rendőri intézkedéseket – a nála lakó menekült igazoltatását és ingatlana átvizsgálását – az Ebktv. 8. §-a szerinti egyéb helyzete, azaz a nála lakó menekült státusza miatt.

Sem a panaszos, sem a nála élő elismert menekült nem tanúsított olyan magatartást, amely hatósági intézkedést indokolt volna: velük szemben sem bűncselekmény, sem szabálysértés gyanúja nem merült fel, továbbá a menekült tartózkodásának jogszerűtlenségére nem utalt semmilyen körülmény. Ez alapján a pedig mind a menekült személy Rtv. 29. §-a szerinti igazoltatása, mind pedig az ingatlan „átvizsgálása” indokolatlan volt.

A jogi képviselő álláspontja szerint az igazoltatás és az ingatlan „átvizsgálása” csak azért történt, mert a panaszos – a tulajdonhoz való jogát gyakorolva – a saját ingatlanába befogadta egy segítségre szoruló embertársát, aki történetesen egy elismert menekült. Amennyiben a befogadott személy magyar állampolgár lett volna, fel sem merülne a rendőri intézkedés fogyanatosításának szükségessége.

A jogi képviselő álláspontja szerint a panaszos ingatlanában végrehajtott igazoltatás és a lakás átkutatása szükségtelen volt, azok sértették az egyenlő bánásmód követelményét, ezáltal pedig – „átsugárzó diszkrimináció” folytán – a panaszos emberi méltóságához való jogát.

II.

A Testület a panasz kivizsgálása során, a tényállás pontosabb megismerése érdekében felvilágosítást kért a rendőrségtől a panaszolt intézkedésről, valamint megküldeni kérte az azzal kapcsolatos rendőrségi dokumentumokat, és a konkrét kérdésekkel összefüggésben a rendőrség álláspontját.

1) A rendőrségi dokumentumok alapján megállapítható, hogy a panaszossal szemben a kerületi rendőrkapitányság Rendészeti Osztályának öt rendőre intézkedett. Első ízben a Járőrszolgálati Alosztály r. őrmester járőrvezető, a rendőrőrs r. őrmester járőre és egy, 2017. április 1-jén leszerelt r. őrmester nő járt a panaszos lakásán. Második esetben a Körzeti Megbízotti Alosztály r. törzsőrmester és r. főtörzsőrmester körzeti megbízottjai foganatosítottak intézkedést a panaszos lakásában.

2) A panaszos lakásán történt első rendőri intézkedést követően az intézkedő rendőrök jelentést készítettek. A dokumentum szerint a rendőrök gépkocsizó járőrszolgálatot láttak el, amikor 11 óra 25 perckor az É.-P. K. Ügyeletes az utasítást adta, hogy jelenjenek meg a panaszos lakásánál, mert egy ismeretlen személy bejelentést tett, hogy a megjelölt családi ház felső szintjén külföldi állampolgárok tartózkodnak jogtalanul.

A helyszínre 11 óra 35 perckor érkeztek meg, ahol csengetésre ajtót nyitott a panaszos lánya, akit igazolásra szólítottak fel, melynek eleget tett személyazonosító igazolványa átadásával. A nő a rendőrök kérdésére elmondta, hogy a tetőtérben lakik egy külföldi állampolgárságú férfi (S. A. F.) aki pár hónapja jött Magyarországra dolgozni.

A rendőrök a körözési rendszerben ellenőrizték a férfit, és megállapították, hogy abban nem szerepel, érvényes személyazonosító igazolvánnyal rendelkezik, illetve az ország területén jogszerűen tartózkodik, 2017. február 1-jétől bejelentett lakcímmel rendelkezik.

A panaszos lányának jelenlétében a rendőrök a lakásban körbenéztek, ahol találtak egy bezárt szobát, amelyben – a panaszos lányának elmondása szerint – a férfi lakik. A lakásban arra utaló jeleket, hogy a férfi a rendőrök jelenlétekor is a lakásban tartózkodik, nem vélték felfedezni. A panaszos lánya a rendőrök jelenlétében mobiltelefonon felvette a kapcsolatot S. A. F.-al, aki elmondta, hogy a Nyugati pályaudvaron tartózkodik, és amint haza érkezik, azonnal értesítik a 112-es segélyhívó számot, hogy egy rendőr járőr személyes igazoltatás keretében megállapíthassa, hogy valóban jogszerűen tartózkodik Magyarország területén.

A rendőrök a személyeket a körözési rendszerben ellenőrizték, abban nem szerepeltek. Tájékoztatást adtak a rendőri intézkedéssel szembeni 30 napon belüli panasztételi lehetőségről, illetve arról, hogy annak során a Testületnél is panasszal élhetnek (20 napos határidővel). A történeteket jelentették az ügyeletesnek, majd mivel a helyszínen további rendőri intézkedés nem vált szükségessé 12 óra 3 perckor távoztak.

A külföldi férfi Magyarországon való jogszerű tartózkodásának ellenőrzését ismételtelen megpróbálták 17 óra körüli időben, de csengetésükre senki nem nyitott ajtót.

3) A panaszos lakásán történt második rendőri intézkedést követően az intézkedő rendőrök jelentést készítettek. A dokumentum szerint 2017. február 28-án a két körzeti megbízottat szolgálatuk teljesítése során, 21 óra 30 perckor az É. P. R. ügyeletes arra utasította, hogy jelenjenek meg a panaszos lakásánál, mivel aznap a délelőtti órákban névtelen állampolgári bejelentés érkezett arról, hogy ott jogtalanul tartózkodnak külföldi állampolgárok. Az ügyelete továbbá azt a tájékoztatást adta, hogy aznap már történt rendőri intézkedés, de a külföldi állampolgár dolgozni volt, így őt a kikerző rendőrök ellenőrizni nem tudták, illetve bejelentést tett a panaszos lánya, hogy a férfi személy, akit délelőtt kerestek a rendőrök, a munkából hazatért.

A helyszínre 21 óra 33 perckor érkeztek a rendőrök, ahol csengetésükre ajtót nyitott az ott lakó nő (a panaszos lánya), akit igazolásra szólítottak fel, melynek eleget tett személyazonosító igazolványa átadásával. A rendőrök kérdésére elmondta, hogy a tetőtérben valóban lakik egy külföldi állampolgárságú férfi, aki pár hónapja jött Magyarországra dolgozni és jelenleg is otthon tartózkodik.

Ezt követően intézkedés alá vonták a férfit, aki magát a nevére kiállított személyi igazolványának átadásával igazolta. A körözési rendszerben ellenőrizték, és megállapították, hogy a körözésben nem szerepel, érvényes, magyar hatóság által kiállított személyazonosító igazolvánnyal rendelkezik, valamint az ország területén jogszerűen tartózkodik, illetve 2017. február 1-jétől bejelentett lakcímmel rendelkezik. A lakásban más személy nem tartózkodott.

A rendőrök a személyeket a körözési rendszerben ellenőrizték, abban nem szerepeltek. Tájékoztatást adtak a rendőri intézkedéssel szembeni 30 napon belüli panasztételi lehetőségről, illetve arról, hogy annak során a Testületnél is panasszal élhetnek (20 napos határidővel). A történeteket jelentették az ügyeletesnek, majd mivel a helyszínen további rendőri intézkedés nem vált szükségesé, 21 óra 50 perckor távoztak.

4) A „Küldés leírása” megnevezésű dokumentumok az alábbiakat tartalmazzák.

a) 2017. február 28-án 11 óra 13 perckor, a 112-es segélyhívó számon tett bejelentést a BRFK ügyeletére egy állampolgár arról, hogy a panaszos lakásán 2015. szeptemberétől mostanáig a fenti címen lévő kétszintes ház felső emeletén 4 sötétbőrű ember lakik (három férfi és egy nő), akik a bejelentő szerint migránsok. A bejelentő névtelen szeretne maradni, elérhető telefonszámot sem volt hajlandó megadni, jelenleg D.-ben tartózkodik.

A járőr kikergette a helyszínre, ahol a lakás tulajdonosa elmondta, hogy valóban lakik nála egy líbiai származású férfi, aki jelenleg nincs otthon (dolgozik). A délutáni órákban fog hazaérkezni, akkor felhívja a rendőrséget és ellenőrizni tudják a férfit. Rendőri jelentés készült.

Kiérkezés időpontja: 11 óra 41, befejezés időpontja: 12 óra 10 perc. Az elintézés típusa: adatgyűjtés, igazoltatás, rendőri jelentés; kezelési mód: beavatkozás.

b) 2017. február 28-án 21 óra 23 perckor a panaszos lánya a 112-es segélyhívó számon tett bejelentést BRFK ügyeletére arról, hogy a panaszos lakásán élő „libanoni férfi ellen egy feljelentés van. Aznap volt náluk két rendőr, nem voltak meg a személyes adatok, mert a férfi a városban volt. Most pótolnák azt.”

Járórt küldtek a helyszínre 21 óra 30 perckor. Ott a bejelentésben szereplő férfiről megállapították, hogy jogszerűen tartózkodik Magyarországon, érvényes dokumentumokkal rendelkezik. Rendőri jelentés készült.

5) 2017. március 1-jén a panaszos a kerületi rendőrkapitányság funkcionális e-mailcímére bejelentést tett, amelyben panasszal élt a 2017. február 28-án a lakásában történt rendőri intézkedések ellen.

Előadta a levelében, hogy 2017. február 28-án délelőtt két rendőr jelent meg a lakásukon. Arra hivatkoztak, hogy névtelen bejelentést kaptak, ami szerint három menekült, két férfi és egy nő lakik a lakásukban. Beszélni akartak vele, ellenőrizni a papírjait. Az az egy fiatalember, aki líbiai menekült és a panaszosnál lakik, (hivatalos menekültstátusza van, a panaszosékkal szívdességi lakáshasználati szerződést kötött) nem tartózkodott otthon, ezért a rendőrök este visszajöttek, megvizsgálták a fiatalember papírjait, amit rendben lévőknek találtak. Ezután ragaszkodtak hozzá, hogy a panaszos lánya, aki mind délelőtt, mind délután egyedül volt otthon és az eset rendkívül felzaklatta, mutassa meg nekik a padlást és a pincét. A panaszos panasolja egyrészt az igazoltatás módját, mivel „az arra okot adó helyzeteket”

jogszabályok határozzák meg. Véleménye szerint egy névtelen bejelentés alapján a rendőröknek arra a magánlakásban nincs joguk. Sérelmezi továbbá a „házkutatásnak megfelelő vizsgálatot”, amire külön engedélyük nem volt a rendőröknek. A rendőri eljárást a panaszos rendkívül felháborítónak tartja, ami „sötét időket idéz”.

6) A panaszos lakásán első ízben intézkedő r. őrmester a panasz alapján jelentést készített, amely az alábbi információkat tartalmazza.

A rendőröket 2017. február 28-án 11 óra 13 perckor É.-P. R. ügyeletes utasította, hogy jelenjenek meg a panaszos lakásánál, mert egy ismeretlen személy bejelentést tett a rendőrségre, hogy a címen „négy sötétbőrű ember lakik, (három férfi és egy nő) és véleménye szerint migránsok”. A bejelentő továbbá tájékoztatta É.-P. régióügyeletesét, hogy jelenleg D.-ben tartózkodik.

A fenti címen a rendőrök megjelentek. A ház kerítésén két csengő volt elhelyezve, melyek közül az egyiket megnyomva ajtót nyitott egy idős hölgy. Az idős hölgy engedélyével a rendőrök bebocsátást nyertek a ház alsó lakásába. A hölgyet intézkedés alá vonták, aki a rendőrök kérdésére elmondta, hogy a fenti emeleten lánya él az unokájával. Elmondta azt is, hogy valóban szoktak lenni külföldi személyek a felső szinten, azonban ő nem foglalkozik ezzel. Ezt követően az idős hölgy telefonon felvette a kapcsolatot a lányával, aki elmondta, hogy a ház felső részének lakásában otthon tartózkodik az idős hölgy unokája, aki már elmúlt 18 éves. Ezt követően az idős hölgy bekopogott a ház külön feljárójánál lévő ajtón, mikor egy női hangra lettek figyelmesek. Ezt követően az idős hölgy felment a felső lakásba, majd engedélyével, illetve a fiatal nő engedélyével bebocsátást nyertek a rendőrök a felső lakásba.

A lakásban egy kb. 22 éves nő (a panaszos lánya) tartózkodott, akivel a rendőrök közölték a bejelentésben szereplő dolgokat, aki ekkor rendkívül zavartan, illetve idegesen viselkedett. A lakásban a feljáró előtt álltak a rendőrök. A panaszos lányát intézkedés alá vonták, majd személyazonosságának igazolására szólították fel, aki személyazonosító igazolvánnyal annak eleget tett.

A panaszos lánya a rendőrök kérdésére elmondta, hogy valóban egy líbiai férfi személy lakik vele, illetve édesanyjával együtt életvitelszerűen, akit *S. A. F.*-nek hívnak. A panaszos lánya ezt követően a férfi szobája ajtaján kopogtatott, ami zárt állapotban volt. A kopogásra nem nyitott ajtót senki. Ezt követően a panaszos lánya közölte, hogy a férfi nem tartózkodik otthon, azt követően pedig mobiltelefonján felvette a kapcsolatot a férfivel, aki közölte, hogy a Nyugati pályaudvarnál tartózkodik, mert ott találkozik az ismerőseivel. A panaszos lánya kérdésre elmondta, hogy édesanyja ellenőrizte a férfi tartózkodásának hitelességét, ő nem tudott ezekkel kapcsolatban semmit sem elmondani. Ezt követően a panaszos lánya mobiltelefonján felvette a kapcsolatot édesanyjával, a panaszossal, aki közölte: ha a férfi hazaérkezik, bejelentést fognak tenni a rendőrségre. A panaszos lánya elmondta továbbá, hogy az férfi 17 óra és 18 óra között szokott hazaérkezni. A r. őrmester ezzel összefüggésben megjegyezte, hogy a panaszos lánya az intézkedésnél folyamatosan flegmatikusan válaszolt a kérdésekre, illetve zavartan, idegesen viselkedett (kezai remegtek, beszéde akadozó volt).

A rendőrök a történeteket jelentették É.-P. R. ügyeletesének, majd engedélyével távoztak a helyszínről.

A rendőrök a feljáró előtt tartózkodtak, a lakásban lévő szobákba, illetve egyéb helyiségekbe nem néztek be, illetve nem mentek be azokba, továbbá nem kérték a panaszos lányát arra, hogy mutassa meg a pincét, illetve padlást.

2017. február 28-án 17 óra körül É.-P. R. ügyeletes utasította a rendőröket arra, hogy jelenjenek meg a panaszos házában, mert onnan nem tettek bejelentést a rendőrségre, hogy a líbiai személy hazaérkezett-e. A rendőrök megjelentek, de a kaput zárt állapotban találták, és

csengetésre sem nyitottak ajtót. A történeteket jelentették É.-P. R. ügyeletesének, majd engedélyével távoztak.

7) A panaszos lakásán első ízben intézkedő másik r. őrmester a Testület felvilágosítás-kérése alapján jelentést készített, amely az alábbi információkat tartalmazza.

A kérdéses napon járőrszolgálati feladatot látott el az É.-P. R. illetékességi területén. 11 óra 30 perc körüli időben a Tevékenységi-irányítási Központ (a továbbiakban: TIK) utasítására megjelent a panaszos házában, mivel onnan bejelentés érkezett, hogy illegálisan, harmadik országbeli személyek tartózkodnak.

A r. őrmester a helyszínen felvette a jelen lévő személyekkel a kapcsolatot, tájékoztatta őket az intézkedés céljáról, majd mivel a bejelentésben szereplő harmadik országbeli személyek nem tartózkodtak a lakásban, ezért jelentette az EDR rádió segítségével a TIK irányába, hogy az intézkedésről rendőri jelentés fog készülni. Ezt követően távozott a helyszínről.

Az intézkedésre azért volt szükség, mivel állampolgári bejelentés érkezett, hogy a fenti címen harmadik országbeli állampolgárok tartózkodnak és azoknak a jogszerű tartózkodását kívánta a rendőr megállapítani, azonban mivel az intézkedés során nem tartózkodtak ott, ezért a jogszerű tartózkodást megállapítani nem tudta.

A r. őrmester megjegyezte a jelentésben, hogy az intézkedés során sem az ő, sem a másik r. őrmester nem hangzott el olyan kijelentés, hogy „örülök, hogy vannak olyanok is, akik dolgoznak, nem csak úgy itt vannak”.

8) A kerületi rendőrkapitányság Rendészeti Osztályának r. főtörzsőrmester vezetője a panaszolt rendőri intézkedés körülményeivel kapcsolatban parancsnoki kivizsgálást készített. A jelentés az alábbi információkat tartalmazza.

A r. főtörzsőrmester megállapította, hogy az első ízben a helyszínen megjelenő három r. őrmester, valamint a körzeti megbízott r. főtörzsőrmesterek eltérő időpontokban intézkedtek a panaszos házában. Az intézkedést a TIK utasítása alapján hajtották végre. Az intézkedés során alkalmazott igazoltatás az Rtv. 29. §-ának (1) bekezdése és a 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet a rendőrség szolgálati szabályzatáról (továbbiakban Szolgálati Szabályzat) 25. §-ának (1) bekezdése alapján jogszerű volt. A családi házba, az ott lakó tudtával és bebocsátásával léptek be, valamint ott csak a szükséges ideig tartózkodtak, ezért az Rtv. 39. §-ának (1) és (4) bekezdése alapján jogszerűen jártak el.

Házkutatást (helyszíni szemlét) egyik intézkedő rendőr sem hajtott végre, erre vonatkozó kijelentést sem tettek. A családi ház pincéjének és padlásának megtekintését egyik intézkedő rendőr sem kérte, a helyiségeket a panaszos ott lakó lányának jelenlétében és közreműködésével tekintették meg, de ez nem terjedt ki az egész házra.

Fent részletezett megállapításokra tekintettel egyik intézkedő rendőr vonatkozásában sem javasolta a rendészeti osztályvezető a büntető, illetve a fegyelmi eljárás megindítását.

9) A kerületi rendőrkapitányság Hivatala 2017. március 29. napján ügyfélként hallgatta meg a panaszost a panasza miatt indult közigazgatási eljárásban.

A panaszos elmondta, hogy a másodikként, esti órákban kiérkező rendőr jelentése valótlan, mivel megkérték a lányát, hogy mutassa meg a pincét és a padlást, amit meg is nézett a kiérkező rendőr. Továbbá a parancsnoki kivizsgálásról szóló jelentés azon része is valótlan, amiben azt írják, hogy nem ment be rendőr a pincébe és a padlásra. A panaszos rendkívül rossz néven vette a jelentés stílusát, amiben azt írták, hogy a lánya flegmán viselkedett és beszéde akadozó volt. Nagymértékben csökkent a bizalma a rendőrséggel szemben.

10) A kerületi rendőrkapitányság r. őrnagy mb. vezetőjének tájékoztató levele az Állásfoglalás 2)-8) pontjaiban ismertetett dokumentumokban foglaltakhoz képest az alábbi többlet információkat tartalmazza.

a) A rendőri intézkedés előzménye, indoka és célja tekintetében a tájékoztató levél megismételte a megelőző rendőrségi dokumentumban foglaltakat (névtelen bejelentőtől érkezett segélyhívás arra vonatkozóan, hogy a panaszos lakcímén jogtalanul tartózkodnak külföldi állampolgárok, ezért az ügyelet utasítására a rendőröknek az állítást le kellett ellenőrizniük. A panaszos lánya bejelentette, hogy az ellenőrizni kívánt személy hazaért, amitől függetlenül, az ügyeletes utasítására a rendőrök este is megjelentek az ingatlanál, hogy a külföldi személyt ellenőrizzék.)

Az „örülök, hogy vannak olyanok is, akik dolgoznak, nemcsak úgy itt vannak” kijelentés nem hangzott el az intézkedő rendőrök részéről.

A rendőrök mindkét esetben a TIK utasítása alapján hajtották végre a rendőri intézkedést.

A kapitányságvezető mind a panaszos lányával, mind pedig a menekült férfivel szemben foganatosított intézkedést – az Rtv. 29.§-ának (1) bekezdése és a Szolgálati Szabályzat 25. §-ának (1) bekezdése alapján – jogszerűnek és törvényesnek minősítette. A kapitányságvezető megismételte azt is, hogy a családi házba, az ott lakó tudtával és bebocsátásával léptek be, valamint ott csak a szükséges ideig tartózkodtak, ezért az Rtv. 39. §-ának (1) és (4) bekezdése alapján jogszerűen jártak el.

III.

1) A panaszbeadványban előadott sérelmek kapcsán a Testületnek mindenekelőtt abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy az Rtv. rendelkezései értelmében azt az arra jogosult terjesztette-e elő.

Az Rtv. 92. § (1) - (3) bekezdései a következőként rendelkeznek:

(1) „Akinek a IV-V. Fejezetben - a 46/A-46/C. § kivételével -, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában, a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette, választása szerint

a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy

b) kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kitételől függően

ba) az országos rendőrfőkapitány,

bb) a belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy

bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója bírálja el.

(2) Akinek az intézkedés jogát vagy jogos érdekét érintette, panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben meghatározott esetekben a cselekvőképtelen személy helyett törvényes képviselője jár el, korlátozottan cselekvőképes személy helyett törvényes képviselője vagy meghatalmazottja is eljárhat. A panasz meghatalmazott vagy jogi képviselő útján is előterjeszhető. Jogi képviselőként jogvédelemmel foglalkozó egyesület vagy alapítvány, nemzetiségi önkormányzat, jogi oktatást végző egyetem állam- és jogtudományi doktori fokozattal rendelkező egyetemi oktatója is eljárhat.”

Az idézett rendelkezések szerint a Testület eljárását – akár személyesen, akár képviselő útján – csak az kezdeményezheti, akit a rendőri intézkedés érintett, ezért a Testületnek vizsgálnia kell, hogy a panasz az arra jogosulttól származik-e.

Tekintettel arra, hogy a rendőri intézkedések a panaszos tulajdonában, illetve használatában levő ingatlanban történtek, a Testület az arra jogosulttól származónak tekintette a panaszt és érdemi vizsgálata alá vonta, ugyanakkor megvizsgálta azt, hogy jelen ügyben konkrétan a panasz mely részeinek vizsgálatára terjed ki a Testület hatásköre, a rendőri intézkedés mennyiben érintette a panaszos jogát, jogos érdekét és mindez mely alapvető jogok érintettségét vonta maga után.

Jelen panaszügyben a jogi képviselő azt kifogásolta, hogy a panaszos magánlakásában intézkedő rendőrök – noha nem vele szemben intézkedtek közvetlenül, hanem lánya, illetve a náluk lakó külföldi állampolgár igazoltatását foganatosították – az ő jogait sértő módon intézkedtek. A panaszos jogi képviselője a beadványban hivatkozott az Ebktv. 1. §-ának (az egyenlő bánásmódnak) a megsértésére.

A rendőri intézkedés közvetlen alanya a panaszos nagykorú lánya, illetve a panaszos házában életvitelszerűen lakó külföldi állampolgár (menekült) volt. Ezen személyek azonban nem terjesztettek a Testülethez panaszt, illetve a jogi képviselő megbízatása csak a panaszos képviselőre szól.

Ehelyütt jelzi a Testület, hogy 134/7/2017/Pan. számú feljegyzésének tanúsága szerint, a Testület jogász munkatársa 2017. október 19-én, telefonon felvette a kapcsolatot a panaszos jogi képviselőjével, aki arról tájékoztatta a Testület munkatársát, hogy elektronikus úton megküldi a panaszos lányától származó meghatalmazást, azonban mindezt a Testület állásfoglalásának meghozataláig nem tette meg.

A panaszos jogi képviselője beadványában hivatkozott az Egyenlő Bánásmód Hatóság Tanácsadó Testületének az egyéb helyzet meghatározásáról szóló, 288/2/2010. (IV. 9.) TT. sz. állásfoglalásában meghatározott „átsugárzó diszkrimináció” (discrimination through association) fogalmát, amely azt jelenti, hogy amennyiben az eljárást indító fél a diszkriminációt egy védett tulajdonsággal (eredeti védett tulajdonság) rendelkező személlyel való közvetlen rokoni, baráti kapcsolata okán osztozva a joghátrányban, a védelmet nem az egyéb helyzet, hanem az eredeti védett tulajdonság alapján igényelheti.

A Testület a panaszos jogi képviselőjének érvelésével kapcsolatban határozottan kijelenti, hogy nem az Ebktv. hanem az Rtv. vonatkozó rendelkezései alapján jár el. Mindezek alapján sem az Ebktv.-nak sem az EBH egyéb belső normáinak – így a panaszos jogi képviselője által hivatkozott állásfoglalásnak - nincs joghatása a Testület előtti panasz eljárás eljárásjogi kérdéseire.

A Testület hangsúlyozza, hogy a panaszos jogi képviselője által hivatkozott állásfoglalás az Ebktv. egy konkrét rendelkezését, a 8. § t) pontját, a közvetlen hátrányos megkülönböztetés egyik esetkörét - az egyéb helyzeten alapuló közvetlen diszkriminációt - értelmezi. A Testület előtti eljárásban, a rendőri intézkedés érdemi vizsgálata során, melyben az Rtv. rendelkezései alapján az arra jogosult terjeszt elő panaszt, felmerülhet, hogy a Testület érdemi vizsgálata alá vonja a hátrányos megkülönböztetés tilalmát, s ennek során figyelembe veheti az Ebktv. rendelkezéseit, azonban a panaszos konkrét rendőri intézkedéssel szembeni panaszhoz fűződő eljárási jogosultságát, s a Testület ezen alapuló érdemi vizsgálatának jogalapját ebben az esetben sem az Ebktv., hanem az Rtv. keletkezteti.

Az Rtv. fentebb idézett rendelkezései egyértelműen meghatározzák, hogy a Testület előtti panasz eljárás kérelemre induló eljárás (hivatalból a Testület nem járhat el) és az tehet panaszt, akinek a rendőri intézkedés alapvető jogát sértette. Az Rtv. alapján lehetőség van arra, hogy a

panaszos képviselje az intézkedésben érintett más személyeket a panaszeljáráásban, de kizárólag az érintettek meghatalmazása alapján.

Az Rtv. tehát egyértelmű kereteket biztosít a panasz előterjesztésére vonatkozó eljárásjogi feltételek vonatkozásában, mely törvényi rendelkezések egyértelműen kizárják a panaszos jogi képviselője által hivatkozott „átsugárzó diszkrimináció” alkalmazhatóságát. A Testület előtt a rendőri intézkedéssel szembeni panasz vonatkozásában csak annak a személynek és csak annyiban van eljárési jogosultsága, amennyiben a rendőri intézkedés őt érintette.

A Testület eddigi gyakorlata is elutasította a panaszos jogi képviselője által hivatkozott lényegében a közvetett érintettségen alapuló panaszok érdemi vizsgálatát. Így döntött például a *Testület a 23/2017. (II. 16.) számú állásfoglalásában*, amelyben a panaszos, a nagykorú, cselekvőképes fiával szemben történt rendőri eljárást sérelmezte. A Testület a hivatkozott ügyben akként foglalt állást, hogy „*önmagában az a tény, hogy a rendőrök a fiával szemben intézkedtek, és ennek ténye, módja felzaklatta a panaszost, nem jelenti egyúttal azt, hogy a panaszos ezen rendőri fellépésnek érintettje lett volna. Mivel tehát a panasz előterjesztője nem volt az intézkedés szempontjából érintett személynek tekinthető, és képviselési jogát sem igazolta, az Rtv. 92. §-a értelmében a Testület panaszeljáráásának kezdeményezésére sem volt jogosult. Erre figyelemmel a Testület a panaszos által sérelmezett intézkedések jogszerűségének alapjogi vizsgálatát hatáskör hiányában – mivel a panaszbeadványt nem az arra jogosult terjesztette elő – nem végezhetette el.*”

A Testület az Országgyűlésnek benyújtott 2014-2016. közötti tapasztalatait összegző hároméves beszámolójában is akként foglalt állást, hogy „*az Rtv. azon személyek számára biztosít lehetőséget a Testületnél panasz előterjesztésére, akiknek a rendőri intézkedés alapvető jogát sértette. Az Rtv. tehát nem szűkíti a panaszosi kört azokra, akikkel szemben a rendőri intézkedés lezajlik, hanem az alapjogi sérelem „gyanúját” követeli meg a panaszos minőség megállapításához. A Testület gyakorlata szerint ahhoz, hogy valamely jogellenes cselekményt bejelentő és ennek nyomán a rendőrség intézkedését vagy intézkedése elmulasztását sérelmező személy alapjogának érintettsége olyan fokban legyen megállapítható, amely a Testülethez fordulását megfelelően megalapozza, az szükséges, hogy a kérdéses jogsértés valamilyen módon személyében érintse a panaszost még akkor is, ha annak nem a panaszos a közvetlen elszenvedője.*”

A Testület az eljárásjogi vizsgálat során tehát kizárólag azt vizsgálja, hogy a sérelmezett rendőri intézkedés érintette-e a panaszos alapvető jogát, ha igen milyen alapvető jogát. Érdemi vizsgálatát csakis azon intézkedésekkel kapcsolatban és annyiban folytatja le a Testület, amennyiben a rendőri intézkedés a panaszos alapvető jogát érintette.

Mindezek alapján a panaszos jogi képviselője által előterjesztett panasz csak azon részre vonatkozik, amely a panaszos alapvető jogát érintette. Mivel a lakás, ahol rendőrök intézkedtek, a panaszos tulajdona, a Testület álláspontja szerint a panaszos jogát, jogos érdekét csak annyiban érintette az intézkedés, hogy az ő tulajdonában álló lakásba léptek be a rendőrök, ami alapján az otthon tiszteletben tartásához illetve tulajdonhoz fűződő alapvető jog érintettsége merült fel.

Végül a Testület a fenti érveken túl felhívja a figyelmet arra, hogy álláspontja szerint a panaszos jogi képviselője jelen ügyben az általa hivatkozott „átsugárzó diszkrimináció” fogalom téves értelmezésével jutott arra a megalapozatlan következtetésre, hogy a panaszosnak automatikusan eljárásjogi jogosultsága lehet másokkal, azaz a lányával és a külföldi személlyel szembeni rendőri intézkedés vonatkozásában, amelynek egyébként a panaszos személy szerint nem volt érintettje. Az *Egyenlő Bánásmód Hatóság Tanácsadó Testületének az egyéb helyzet meghatározásáról szóló, 288/2/2010. (IV. 9.) TT. sz. állásfoglalásában az Ebktv. 8. § t) pontjának értelmezése során – mely az egyéb tulajdonság alapján történő*

közvetlen hátrányos megkülönböztetésről rendelkezik – valóban felsorolja az „átsugárzó diszkriminációt”, a leggyakoribb sajátosságok között, azonban a panaszos jogi képviselője által hivatkozott definíció kapcsán az Egyenlő Bánásmód Hatóság Tanácsadó Testület állásfoglalásában hivatkozott ügyek [3. sz. lábjegyzet] és jelen ügy között nem vonható párhuzam, amelyből kifolyólag jelen esetre az „átsugárzó diszkrimináció” fogalma sem alkalmazható.

Az Egyenlő Bánásmód Hatóság Tanácsadó Testület állásfoglalásában, az „átsugárzó diszkrimináció” kapcsán hivatkozott egyik ügy az *Európai Bíróság C-303/06 számú, S. Coleman kontra Attridge Law és Steve Law* ítélet volt, melyben a fogyatékossgal nyilvánvalóan nem rendelkező anya, gyermeke fogyatékosága miatt szenvedett hátrányt a munkahelyén, és az Európai Bíróság az anya esetében is megállapíthatónak találta a fogyatékossgon alapuló hátrányos megkülönböztetést. A másik hivatkozott ügy a *Legfelsőbb Bíróság Pfv.IV.20.323/2006/6. számú ítélete* volt, amelyben a bíróság hátrányos megkülönböztetést állapított meg, annak kapcsán, hogy egy roma származású társaság nem roma származású, ún. tesztelők kíséretében próbált meg bejutni egy szórakozóhelyre, ahol a romáktól megtagadták a belépést törzsvendég-kártya hiányában, míg a nem roma származásúak bejutottak törzsvendég-kártya nélkül is.

A legfontosabb különbség a fenti két ítélet és jelen ügy között, amely miatt nem lehet az analógia módszerét alkalmazni, hogy a fenti két ügyben az „átsugárzó diszkrimináció” alanya, azaz a védett tulajdonsággal nem rendelkező személy, a sérelmes ügy közvetlen résztvevője, elszenvetője volt annak okán, hogy bizonyos értelemben védett tulajdonságú személyhez kapcsolódik. Jelen ügyben azonban a panaszos – ahogy azt a panaszos jogi képviselője is leírja panaszbeadványában – nem volt közvetlen érintettje a sérelmes rendőri intézkedésnek, vele szemben ugyanis a rendőrök nem intézkedtek, jogilag releváns kapcsolata a történeti tényállással csupán annyi, hogy az ő általa is lakott és tulajdonában álló ingatlanban történt az intézkedés.

Az „átsugárzó diszkrimináció” tehát nem arra nyit lehetőséget, hogy a panaszos lányát és a külföldi állampolgárt ért rendőri intézkedés esetén pusztán a rokoni, baráti viszony alapján más, harmadik személy, azaz a panaszos eljárhasson az ő esetleges diszkriminációjuk ügyében, hanem arra szolgál, hogy ha egy személyt hátrányos megkülönböztetés ér a hozzá kapcsolható védett tulajdonságú személy okán, a ténylegesen sérelmet szenvedett személy a saját diszkriminációja ügyében eljárhasson annak ellenére hogy konkrétan ő nem rendelkezik védett tulajdonsággal.

A Testület megjegyzi, hogy a panaszos jogi képviselője által helytelenül értelmezett „átsugárzó diszkrimináció” fogalom a Testület álláspontja szerint túlságosan absztrakt, közvetett és alkalmazása súlyos aggályokat vetett volna fel. Mindezek alapján ugyanis az egyenlő bánásmód követelményét illetően sérelmet szenvedett személy meghatalmazása, hozzájárulása nélkül, önálló igényérvényesítési lehetőséget biztosított volna olyan harmadik személy részére, akit egyrészt a konkrét sérelmes ügy nem érint közvetlenül másrészt ténylegesen nem is feltétlenül rendelkezik az adott ügyben releváns védett tulajdonsággal. Ez a fajta, a panaszos jogi képviselője által kezdeményezett kvázi *actio popularis*, mely megteremtené annak a lehetőségét, hogy harmadik személy, más ügyében, annak beleegyezése, hozzájárulása nélkül a közvetlen jogosulttól függetlenül eljárhasson, a Testület véleménye szerint nem áll összhangban a privátautonómiához illetve az önrendelkezéshez való alapvető joggal valamint sérti a jobbiztonság elvét is.

A Testület hatáskörének hiányát állapította meg a panaszos lányával, illetve az ott tartózkodó személlyel szemben foganatosított rendőri intézkedés vonatkozásában, mivel ezen személyek nem terjesztettek elő panaszt, illetve nem adtak meghatalmazást más

személy részére. Ennek megfelelően a Testület érdemi eljárása körében annak a vizsgálatára jogosult, hogy a rendőrség megfelelő joggalappal kezdeményezett-e intézkedést a konkrét ügyben és ennek következtében a panaszos lakásában történő rendőri tartózkodás sértette-e a panaszosnak az otthon tiszteletben tartásához illetve tulajdonhoz fűződő alapvető jogát.

IV.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a Szolgálati Szabályzat rendelkezéseire, valamint a jelen állásfoglalás III. részében foglaltakra – **megállapította, hogy a rendőri fellelés és intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) Szabadság és Felelősség fejezetének VI. cikkében foglalt, a magán- és családi élet, otthon tiszteletben tartásához való jogát, és a XIII. cikkében tulajdonhoz való alapvető jogát az alábbiak szerint.**

1) A Testület vizsgálata alá vonta, hogy a rendőrség kellő jogalap birtokában foganatosított-e első, illetve második alkalommal rendőri intézkedést a panaszos lakásában. A Testület mindenek előtt azt vizsgálta, hogy keletkezett-e intézkedési kötelezettség a rendőrség oldalán, melynek vonatkozásában az alábbi megállapításokat tette.

Az Rtv. 11. §-ának (1) bekezdése szerint a rendőr köteles a szolgálati beosztásában meghatározott feladatait a törvényes előírásoknak megfelelően teljesíteni, az előjárója utasításainak – az Rtv.-ben foglaltak figyelembevételével – engedelmeskedni, a közbiztonságot és a közrendet, ha kell, élete kockáztatásával is megvédeni.

Az Rtv. 13. §-a szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő, vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

A panaszbeadvány és a rendőrségi iratok egyezést mutatnak abban, hogy első ízben azért jelentek meg a rendőrök a panaszos ingatlanánál, mivel egy ismeretlen személy bejelentést tett arról, hogy a panaszos által is lakott házban menekültek tartózkodnak. A rendőrségi dokumentumok közül a „Küldés leírása” tartalmazza a bejelentés szövegét, amely szerint – amellet, hogy a telefonáló névtelen szeretne maradni – a panaszos házában felső emeletén négy „sötétbőrű” ember lakik, akik migránsok. A járőrök elsődleges jelentése alapján azért mentek ki a helyszínre első ízben, mert ismeretlen személy arról tett bejelentést, hogy a kérdéses ház felső szintjén külföldi állampolgárok tartózkodnak jogtalanul. Az egyik r. őrmester az utólag készített jelentésben megismételte a telefonos bejelentés szövegét, míg az intézkedő másik r. őrmester az utólagos jelentésében azt nyilatkozta, hogy arról érkezett bejelentés, miszerint illegálisan, harmadik országbeli személyek tartózkodnak a panaszos házában.

A második, esti órában történt rendőri intézkedés tekintetében a panaszbeadvány nem tartalmaz információt. A rendőrségi dokumentumok szerint a panaszos lánya azt közölte a rendőrökkel, ha hazaérkezik a külföldi lakó, értesítik a rendőrséget. A panaszos lánya hívta a 112-es segélyhívó számot, és bejelentést tett, hogy a férfi otthon tartózkodik. A rendőrök ez alkalommal a délelőtti telefonos bejelentést ellenőrizték le, és igazoltatták a panaszos lányát és a külföldi állampolgár férfit.

A fenti tényállási elemek alapján a Testület rögzíti, hogy a rendőrséghez olyan tartalmú bejelentés érkezett, amely alapján felmerült a gyanú, hogy a panaszos tulajdonában álló lakásban illegálisan Magyarországon tartózkodó, harmadik országbeli személy lehet.

Az Rtv. 29. § (1) bekezdés a) pont szerint a rendőr a feladata ellátása során igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani.

A fentiek tekintetében megjegyzendő, hogy az igazoltatás jogszabályi lehetősége akkor áll fenn többek között, ha a tartózkodás jogszerűségét kell ellenőrizni. Az Rtv. igazoltatásra vonatkozó rendelkezése tehát a tartózkodás jogszerűségének - és ennek érdekében a személyazonosság - megállapítását egyértelműen olyan körülményként kezeli, amelynek érdekében a rendőr korlátozhatja az intézkedés alá vont személy alapvető jogát.

A Testület álláspontja szerint a rögzített történeti tényállás (azaz a rendőrséghez tett bejelentés tartalma) alapján felmerült az alapfokú gyanú arra vonatkozólag, hogy a panaszos tulajdonában álló ingatlanban jogellenesen Magyarországon tartózkodó személy lehet. Mindezek alapján a Testület véleménye szerint egyértelműen olyan körülményt hoztak a rendőrség tudomására, amely felveti az közrend sérelmének lehetőségét, ami megalapozza az Rtv. 13. §-ban foglalt intézkedési kötelezettséget, melynek keretében a rendőrségnek a bejelentésben megjelölt ismeretlen személy magyarországi tartózkodásának jogszerűségét - ennek érdekében pedig személyazonosságát - kellett megállapítania.

A Testület ehelyütt megjegyzi, hogy, amennyiben figyelmen kívül hagyta volna a hozzá beérkezett bejelentést, és nem kezdeményezett volna intézkedést, azzal éppen az Rtv. 13. § szerinti intézkedési kötelezettségét szegte volna meg.

A Testület álláspontja szerint a rendőrséghez érkezett bejelentés az Rtv. 13. § alapján intézkedési kötelezettséget keletkeztetett a rendőrség oldalán.

2) A rendőri intézkedést a bejelentésben megjelölt személy tartózkodása jogszerűségének ellenőrzése érdekében a panaszos lakásában, illetve az ahhoz tartozó bekerített helyen foganatosították, ezzel kapcsolatban a Testület az alábbi megállapításokat tette.

Az Rtv. 17. §-ának (1) bekezdése értelmében a rendőrség a feladatának ellátása során [...] a magánlakás sérthetlenségéhez fűződő jogokat a törvényben foglaltak szerint korlátozhatja.

Az Rtv. X. Fejezetében, az értelmező rendelkezések között található a magánlakás fogalma. A 97. § (1) bekezdés c) pontja szerint magánlakás: a lakás (üdülő, nyaraló vagy a lakás céljára használt egyéb helyiség, létesítmény, tárgy), az ahhoz tartozó nem lakás céljára szolgáló helyiség, létesítmény, bekerített terület.

Az Rtv. 39. §-a rendelkezik a magánlakásban intézkedésről. Eszerint - az Rtv.-ben felsorolt kivételektől eltekintve - a rendőr magánlakásba bebocsátás vagy hatósági határozat nélkül nem léphet be, illetve nem hatolhat be. Az Rtv. 39. §-ának (4) bekezdése szerint továbbá a magánlakásban való tartózkodás csak a feladat végrehajtásához szükséges ideig tarthat.

Az intézkedést a rendőrség úgy értékelte, hogy az nem házkutatás volt, és nem is helyszíni szemle, de az ott lakó beleegyezése alapján történt mindenestre, ezért az Rtv. 39. §-a alapján jogszerű volt.

A Testület a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján egyértelműen megállapította, a panaszos nagykorú lánya volt az, aki lakásába önként bebocsátotta a rendőröket mindkét alkalommal.

Az Rtv. 39. § rendelkezésének értelmezése alapján a rendőr a magánlakásba – a meghatározott kivételektől eltekintve – bebocsátás vagy hatósági határozat nélkül nem léphet be, tehát *a contrario* kijelenthetjük, hogy amennyiben bebocsátják a rendőrt, vagy olyan hatósági határozattal rendelkezik, mely feljogosítja őt a magánlakásba történő intézkedéshez, akkor intézkedése során jogszerűen léphet be a magánlakásba.

Mivel jelen ügyben egyértelműen megállapítható, hogy a rendőrök a panaszos lányának bebocsátása alapján léptek be a panaszos lakásába, ezért a Testület akként foglalt állást, hogy a rendőrség jogszerűen lépett be oda, aminek következtében nem sérült a panaszosnak az otthon tiszteletben tartásához illetve tulajdonhoz fűződő alapvető joga.

Tekintettel arra, hogy a panaszos lánya, mint az ingatlan egyik lakója bebocsátotta a rendőröket, nem sérült a panaszosnak az otthon tiszteletben tartásához illetve tulajdonhoz fűződő alapvető joga.

V.

A Testület hatáskörének hiányát állapította meg a panaszos lányával, illetve az ott tartózkodó személlyel szemben foganatosított rendőri intézkedés vonatkozásában, mivel ezen személyek nem terjesztettek elő panaszt, illetve nem adtak meghatalmazást más személy részére. Mindezek alapján a panaszos jogi képviselője által előterjesztett panasznak csak azon része volt vizsgálat alá vonható, amely a panaszos alapvető jogát érintette. Mivel a lakás, ahol rendőrök intézkedtek, a panaszos tulajdona, a Testület álláspontja szerint a panaszos jogát, jogos érdekét csak annyiban érintette az intézkedés, hogy az ő tulajdonában álló lakásba léptek be a rendőrök, ami alapján a panaszos vonatkozásában az otthon tiszteletben tartásához illetve a tulajdonhoz fűződő alapvető jog érintettsége merült fel. Ennek megfelelően a Testület érdemi eljárása körében azt vizsgálta, hogy a rendőrség megfelelő joggalappal kezdeményezett-e intézkedést a konkrét ügyben és ennek következtében a panaszos lakásában történő rendőri tartózkodás sértette-e a panaszosnak az otthon tiszteletben tartásához illetve tulajdonhoz fűződő alapvető jogát.

A Testület érdemi vizsgálata során megállapította, hogy a rendőrséghez érkezett bejelentés alapján a rendőrségnek intézkedési kötelezettsége keletkezett. Tekintettel arra, hogy a panaszos lánya, mint az ingatlan egyik lakója bebocsátotta a rendőröket, nem sérült a panaszosnak az otthon tiszteletben tartásához illetve tulajdonhoz fűződő alapvető joga.

Budapest, 2017. december 14.

Dr. Lukács Tamás

elnök

Dr. Kozma Ákos

elnökhelyettes

Dr. Wildner Domonkos

testületi tag

Dr. Cservák Csaba

előadó testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET